

netop give under den Forudsætning som Forliget medførte, saa det Krav kan vedkommende Parti ikke frigøre sig for. Det er meget smukt af det ærede Medlem at tage de moderate i Forsvar, men det kan heller ikke klare det.

Borghjerg: Hvis disse 2 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. ulovlige og provisoriske Udgifter skulde regnes med det Aar, har Venstrereformpartiet ikke Æren for Nedsættelsen, men saa have virkelig de moderate og Højre, som paa Finansloven for det næste Aar og paa det da følgende Statsregnskab kom bort fra disse ekstraordinære Bevillinger, Æren derfor. Venstre kan dog virkelig ikke tilegne sig en Fortjeneste for, hvad de moderate og Højre allerede havde foretaget.

Ordføreren (Anders Nielsen): Den Diskussion, som nu er afsluttet, har meget lidt med de foreliggende Ændringsforslag at gøre. Jeg ønsker at vende tilbage til disse Ændringsforslag og om muligt bidrage til, at Forhandlingerne kunne slutte indenfor den Tidsgrænse, som vi sikkert alle ret stærkt ønske.

Jeg vil først dvæle et Øjeblik ved Inspektionsskibet til Island, idet jeg understreger, at om dets Anskaffelse ere alle enige. Striden drejer sig om, hvor Udgiften skal opføres. Det turde være tilstrækkelig godtgjort efter de Udtalelser, den højtærede Konseilspræsident og Forsvarsminister har fremsat desangaaende, at en Sammenligning mellem det, her foretages, og det, der er sket tidligere under den nuværende højtærede Forsvarsministers Ordførerskab som Medlem af Finansudvalget, ikke holder Stik. I øvrigt skal jeg blot henvise til, hvad der saavel af den tidligere Marineminister som af den nuværende Marineminister er fremført til Forsvar for den valgte Fremgangsmaade ved det her foreliggende Forslag om Bygning af et Inspektionsskib. Til Trods for, at denne Sag var fuldstændig forberedt, da den nuværende Forsvarsminister traadte til, hørte jeg dog i Gaar noget om, at hvis den tidligere Marineminister var kommen med dette Forslag paa samme Maade — thi det vilde han have gjort — som den nuværende højtærede Marineminister, vilde det ikke have nyttet det mindste, den tidligere Marineminister vilde ikke have kunnet gennemføre det. Den tidligere Marineminister maa dog ikke selv have haft den Opfattelse. Det er ganske umuligt. Han kunde ellers ikke have arbejdet med

denne Sag lige fra den 28. Marts i Fjor til den 7. Januar i Aar uden ved nogen som helst Fremgangsmaade at sikre sig, at det, han ønskede, ogsaa virkelig kunde ske Fyldest, han maatte ellers have søgt frem paa anden Maade end den, han byggede paa lige til den sidste Sten i Muren den 7. Januar i Aar.. (*Zahle:* Havde han da sikret sig?) Nej. Og naar han ikke havde sikret sig, var det, fordi han gik ud fra som en given Sag, at det ikke kunde blive anderledes, end han tænkte sig. Det er ganske umuligt, at han havde andre Forudsætninger, og det er en Fornærmelse mod den tidligere Marineminister at mene, at han har forberedt denne Sag saa vidt, som sket er, at han har stillet dette Skib i Udsigt overfor den islandske Minister og det islandske Folk og dog har tænkt sig den Mulighed, at Tinget, naar han kom til det med Sagen, skulde nægte ham Fuldførelsen af det, han havde haft under Forberedelse fra den 28. Marts i Fjor til den 7. Januar i Aar. Det er en Fornærmelse mod den tidligere Marineminister at forudsætte dette, og det kan ikke være de Herrers Mening at fremsætte en saadan Fornærmelse.

Der tales saa om, at naar vi vedtage dette Skib, skabes der os Vanskeligheder lige overfor en mulig Villie til at modsætte os Bygningen af et Inspektionsskib, som skal benyttes i Nordsøen. Atter her kan jeg henholde mig til den tidligere Marineminister, hvis Virksomhed og hele Færd blandt os som ansvarshavende Minister jeg i mangt og meget sætter Pris paa, ogsaa udenfor det, vi her tale om. Den tidligere Marineminister har nemlig sagt om dette Forhold, som det ærede Medlem for Saks-købing (Rørdam) pegede paa: „For Fiskeriinspektionen i Nordsøen er Forholdet et særligt paa Grund af Haagerkonventionen, der forpligter Danmark ligesom de andre kontraherende Lande til at udøve Inspektion i Nordsøen ved Orlogsskibe, hvorfor denne Opgave her naturligt maa paahvile Marinen.“ Det siger den forhenværende Marineminister, og jeg henholder mig dertil, saa meget mere som der i denne Sag findes den lykkeligste Overensstemmelse mellem den forhenværende og den nuværende Marineminister.

Det ærede Medlem for Saks-købing var inde paa noget, som egentlig ikke kommer denne Sag ved, men da jeg hurtig kan rette en Misforstaaelse, han gjorde sig skyldig i, vil jeg gøre det. Han sagde, at vi havde krævet, for at gaa med til Nyboders Flytning, en Afbalancering saa-